

การจัดการมูลฝอยของเทศบาลและสุขาภิบาลในภาคใต้

Solid Waste Management of Municipalities

and Sanitary Districts in Southern Thailand

ขวัญกมล ทองนาค

Khwankamon Thongnark

Order Key	16005
BIB Key	144799

050
เบอร์ที่	TD # 89	T52568	Y.56	
เบอร์ทะเบียน	0541
..... 17 0.0. 2541				

วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์

Master of Science Thesis in Environmental Management

Prince of Songkla University

2541

(1)

ชื่อวิทยานิพนธ์	การจัดการมูลฝอยของเทคโนโลยีและสุขาภิบาลในภาคใต้
ผู้เขียน	นางสาวชรัสฤกษ์ ทองนาค
สาขาวิชา	การจัดการสิ่งแวดล้อม
ปีการศึกษา	2540

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาหาแนวทางการจัดการมูลฝอยของเทคโนโลยีและสุขาภิบาลในภาคใต้ โดยได้แบ่งกลุ่มตัวอย่างเป็น 4 กลุ่ม ตามลักษณะการประกอบอาชีพ คือ เทคโนโลยี เทคโนโลยีเมือง เทคโนโลยีตำบล และสุขาภิบาล เก็บรวบรวมข้อมูลโดยการ問วราภรณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

เมื่อพิจารณาถึงลักษณะของปัญหาการจัดการมูลฝอย กรอบความรับผิดชอบ และความสามารถในการจัดการแล้ว สามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นได้ เป็น 2 กลุ่ม คือ เทคโนโลยี และสุขาภิบาล กล่าวคือ ลักษณะของปัญหาที่เกิดขึ้นในเทคโนโลยี เทคโนโลยีเมือง และเทคโนโลยีตำบล เป็นไปในทำนองเดียวกัน และแตกต่างจากสุขาภิบาลค่อนข้าง สั้นๆ

ปัญหาการจัดการมูลฝอยในเขตเทคโนโลยี ได้แก่ ปริมาณมูลฝอยในเขตเทคโนโลยี ปริมาณเพิ่มมากขึ้นอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีส่วนใหญ่ยังไม่สามารถเก็บรวบรวมมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้ ทั้งหมด รถเก็บขยะมูลฝอยมีประสิทธิภาพในการทำงานต่ำ เนื่องจากเป็นรถที่ใช้งานมานาน เทคโนโลยีส่วนใหญ่ใช้วิธีการกำจัดมูลฝอยโดยการเทกองกลางแจ้งแล้วมา โดยเฉพาะเทคโนโลยีตำบลร้อยละ 89 กำจัดมูลฝอยโดยวิธีนี้ ซึ่งเป็นวิธีการที่ไม่ถูกต้อง บุคลากรที่ทำงานด้านการจัดการมูลฝอยยังขาดความรู้ความเข้าใจในด้านการจัดการมูลฝอย ประชาชนส่วนใหญ่ขาด ความรู้ความเข้าใจในเรื่องปัญหาที่เกิดจากมูลฝอย และยังไม่มีความพร้อมที่จะยอมรับการจัดการ มูลฝอยของทางเทคโนโลยี โดยเฉพาะการที่จะต้องมีภาระค่าใช้จ่ายในการเก็บรวบรวมและกำจัด มูลฝอยที่มีค่าใช้จ่ายสูงขึ้น และเทคโนโลยียังขาดประสิทธิภาพในการจัดเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บ ชั้นมูลฝอย

ผู้วิจัยได้เสนอแนะแนวทางการจัดการมูลฝอยของเทคโนโลยี ดังนี้ สงเสริมและสนับสนุน ให้เทคโนโลยีมีการศึกษาเพื่อวางแผนการจัดการมูลฝอย ให้มีการศึกษาวิจัย เพื่อให้ทราบ

ข้อมูลพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อการวางแผนการจัดการมูลฝอย การสนับสนุนด้านงบประมาณ บุคลากร และวิชาการแก่ห้องถิน เพื่อให้มีการจัดการมูลฝอยตั้งแต่การเก็บกัก การเก็บขยะ การขัน สง และการกำจัดที่ถูกต้องตามหลักสุขาภิบาล ศึกษาความเป็นไปได้ในการเปิดโอกาสให้ออกชน เข้ามามีส่วนรับผิดชอบในการลงทุนก่อสร้างระบบและร่วมดำเนินการในลักษณะของการให้ผล ตอบแทน หรือให้สัมปทานไปดำเนินการแทนที่เทศบาล ควรมีการจัดการฝึกอบรม เพื่อเสริม สร้างความรู้ในด้านเทคนิคการเก็บขยะมูลฝอยให้กับพนักงาน เพื่อให้พนักงานมีทักษะและความ สามารถเพิ่มขึ้น และเทศบาลควรมีการจัดสร้างบประมาณสนับสนุนการลงทุนและการดำเนินการ กำจัดมูลฝอยอย่างต่อเนื่องและเพียงพอ

ปัญหาการจัดการมูลฝอยในเขตสุขาภิบาล ได้แก่ การจัดการมูลฝอยขาดการวางแผน ตั้งแต่การเก็บรวมมูลฝอยจนถึงการกำจัดมูลฝอย เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในการจัดการมูลฝอย ขาดความรู้และความเข้าใจในเรื่องการจัดการมูลฝอย รายละเอียด เทคนิค ข้อจำกัด ความ เป็นไปได้ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมของวิธีการกำจัดมูลฝอยแต่ละวิธี วิธีการกำจัดมูลฝอยที่ ให้ในปัจจุบันนี้ไม่ถูกหลักสุขาภิบาล คือ สุขาภิบาลที่ดำเนินการกำจัดมูลฝอยโดยการเทกองกลაง แจ้งแล้วเฝ้ามีร้อยละ 42 การเผาร้อยละ 34 และการฝังกลบ(ร่องยังไม่ใช้วิธีฝังกลบที่ถูกหลัก สุขาภิบาล)ร้อยละ 24 ของสุขาภิบาลทั้งหมด

ผู้วิจัยได้เสนอแนวทางการจัดการมูลฝอยของสุขาภิบาล ดังนี้ ควรมีการสำรวจและ ศึกษาถึงสถานการณ์การจัดการมูลฝอย เพื่อให้ทราบสภาวะที่แท้จริงของปัญหาการจัดการมูลฝอย ในปัจจุบัน ควรมีวางแผนการจัดการมูลฝอย เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการมูลฝอย ทั้งนี้ ควรทำให้เป็นระบบและมีความต่อเนื่อง ศึกษาความเป็นไปได้ในการที่จะให้มีการร่วมมือกัน ตั้งแต่สองสุขาภิบาลขึ้นไปหรือร่วมกับเทศบาลใกล้เคียงจัดตั้งศูนย์กำจัดมูลฝอยที่สามารถใช้ ประโยชน์ร่วมกันได้ระหว่างชุมชนที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน ประชาสัมพันธ์และให้ความรู้กับประชาชน ในเรื่องการจัดการมูลฝอย

Thesis Title Solid Waste Management of Municipalities and Sanitary Districts
in Southern Thailand

Author Miss Khwankamon Thongnark

Major Program Environmental Management

Academic Year 1997

Abstract

The objective of this research was to propose guidelines for solid waste management for municipalities and sanitary districts in Southern Thailand. The objects of the study were divided into four categories: Nakhon Municipalities; Muang Municipalities; Tambon Municipalities and Sanitary Districts. The study was conducted by an extensive literature search, a questionnaire survey, as well as field visits. Quantitative data was analyzed by simple statistics: percentages, means and standard deviations.

Given different solid waste management problems, organisations responsibilities and management capabilities, it was recommended that the communities categorized into two major groups: the Municipalities and the Sanitary Districts. The types of problems found in Nakhon Municipalities; Muang Municipalities and Tambon Municipalities are similar and markedly differ from that found in the Sanitary Districts.

The solid waste management problems found in the Municipalities include: (1) rapidly increasing waste quantities, and inability to collect all the daily wastes; (2) inefficient waste collection vehicles mainly due to aging; (3) unacceptable disposal practice, especially in a number of municipalities where wastes are dumped and simply burnt on ground; (4) unskilled personnel; and (5) lack of public understanding of the complexities of solid waste management problems, thereby not willing to cooperate in bearing the rising cost of solid waste management.

The researcher recommended that: (1) the municipalities which had not yet conducted a planning study for solid waste management, should do so, in order to

acquire pertinent data essential for solid waste management planning; (2) the municipalities should allocate sufficient budget and personnel for solid waste management, so that waste collection, transportation and disposal can be properly carried out in a sanitized manner; (3) feasibility for privatization of solid waste management should be explored; and (4) municipalities should pay more attention in continual training of their personnel.

The solid waste management problems found in the Sanitary Districts include: (1) lack of proper planning of both waste collection and disposal; and (2) lack of knowledge and understanding of solid waste management both in terms of feasibility and limitation of various methods, as well as their environmental impact. Current practices were not acceptable. Forty-two per cent of sanitary districts dumped their wastes and burnt them on ground; 34 per cent incinerated them; 24 per cent landfilled them. The latter two were, however, not conducted in sanitized manner.

The researcher also recommended that: (1) the current state of the solid waste management practices of all sanitary districts be surveyed and studied; (2) consequently, proper planning should be conducted, so as to improve waste management efficiency; (3) a feasibility study should be conducted in order to encourage collaboration among sanitary district(s) and municipality(s) in setting up a central solid waste management complex; and (4) public relations and education on solid waste management should be promoted.